

Sygn. akt I C 2317/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 grudnia 2017r.

sprawy

z powództwa **L. D. (PESEL (...))**

przeciwko pozwanej **J. W. (PESEL (...))**

o zapłatę

1. oddała powództwo w całości,
2. nie obciąża w całości powódki kosztami procesu,
3. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu na rzecz adw. M. T., Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 2.400,00zł (dwa tysiące czterysta złotych 00/100) podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce L. D. z urzędu.

Sygn. akt I C 2317/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2015r. Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie o sygn. akt I Co 1626/15 zwolnił powódkę L. D. w całości od kosztów sądowych i ustanowił dla niej pełnomocnika z urzędu.

Pozwem z dnia 22 października 2015r. powódka L. D. skierowała do tut. Sądu żądanie zasądzenia od pozwanej J. W. kwoty 17.078,58zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu tego pisma procesowego powódka wskazała, iż od lat pomagała pozwanej, która miała problemy finansowe, że pomoc ta polegała początkowo na udzielaniu drobnych pożyczek kwot pieniężnych. W okresie od 2010r. do 2014r. pozwana wykorzystując podeszły wiek powódki kilkakrotnie pożyczała od niej pieniądze w gotówce zwracając je jedynie częściowo, jak również nakłoniła ją do wzięcia pożyczek i kredytów w instytucjach finansowych skąd pozyskane kwoty zostały przekazane pozwanej. Pozwana zapewniała powódkę o zwrocie udostępnionych kwot pieniężnych. Pozwana zobowiązała się spłacić kwoty pożyczek i kredytów na łączną kwotę 13.478,58zł. Powódka wskazała również, iż pozwana wyludziła od niej kwotę 2.500zł pod rzekomym pretekstem zapewnienia jej profesjonalnej pomocy prawnej w postępowaniu przed Sądem. Powódka podała też, że pozwana miała od niej pożyczyć złotą biżuterię w postaci 2 pierścionków o wartości 700zł i łańcuszka z zawieszka o wartości 400zł, których pomimo zapewnień nie zwróciła.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Pozwana zanegowała aby powódka miała pożyczać jej kwoty pieniężne wskazane w pozwie, ponadto zaprzeczała, że otrzymała od powódki biżuterię, której nie zwróciła, a także że wyłudziła od powódki kwoty pieniężne pod pretekstem zapewnienia pomocy prawnej.

Pozwana wniosła też o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W piśmie procesowym z dnia 15 kwietnia 2016r. powódka sprecyzowała opis biżuterii, którą miała wydać pozwanej i której pozwana nie zwróciła.

W piśmie procesowym z dnia 22 kwietnia 2016r. pozwana podniosła zarzuty dotyczące ograniczeń postępowania dowodowego w sprawie z uwagi na treść art. 74 § 1 kc i art. 246 kpc.

W dalszych pismach procesowych powódka wskazywała na wysokość przekazanych pozwanej kwot pieniężnych i źródła ich pochodzenia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Powódka L. D. i pozwana J. W. są znajomymi.

Powódka pożyczyła pozwanej drobne kwoty pieniężne. Fakt zawarcia umów, przekazania i odebrania pieniędzy nie był dokumentowany. Nie było świadków zawierania kontraktów i przekazywania pieniędzy.

Powódka L. D. pożyczyła od J. P. kwotę 200zł, od A. P. kwotę ok. 2.000zł i od K. K. 200zł. Powódka zwróciła kwoty w/w pożyczek.

(zeznania świadka J. P. k. 61v 00:24:18-00:30:23, zeznania świadka A. P. k. 61v-62 00:30:23-00:39:54, zeznania świadka K. K. k. 62 00:39:54-00:47:36, częściowo przesłuchanie powódki L. D. k. 61-61v, 62 00:05:43-00:24:18, 00:50:34-00:52:03, 125-126 00:06:07-00:38:46, przesłuchanie pozwanej J. W. k. 126-126v 00:38:46-00:55:55)

Powódka w latach 2009 – 2014 zawierała umowy pożyczek, umowy kredytów, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z takimi podmiotami jak (...) S.A. z/s w W., (...) Bank (...) S.A. z/s we W., (...) Bank S.A. z/s we W., (...) Sp. z o.o. z/s w W., G. C., A. G., (...) s.c. z/s w T., (...) S.A. z/w W..

Powódka nie wykonała bądź wykonała tylko w części obowiązki finansowe wynikające z tych kontraktów.

Obciążenia pieniężne z tytułu zobowiązań finansowych powódki były przedmiotem cesji na rzecz podmiotów zajmujących się w sposób profesjonalny obrotem wierzytelnościami.

Powódka zawierała ugody z nabywcami tych wierzytelności, a także w niektórych sytuacjach w sposób regularny regulowała obciążające ją zobowiązania.

(postanowienie komornika k. 5-6, przelew wierzytelności k. 7, pismo wierzyciela k. 8-9, 10-11, 20-23, 24-25, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 12-13, 29, 34, wezwanie do dokonywania potrąceń k. 14-15, 32-33, 35, zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego k. 16-17, zajęcie wierzytelności k. 18-19, 30-31, dowody wpłat k. 26-28)

Nakazami zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie zasądził od powódki L. D.:

- z dnia 26 września 2012r. w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...) na rzecz (...) Bank S.A. z/s we W. kwotę 4.869,91zł wraz z odsetkami i koszty postępowania w wysokości 61,00zł (wierzytelność obejmowała należności w stosunku do (...) Bank S.A. z/s we W. z tytułu umowy kredytu z dnia 16 sierpnia 2011r. nr (...)), powyższe orzeczenie uprawomocniło się wobec jego nie zaskarżenia przez powódkę,

- z dnia 26 marca 2014r. w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...) na rzecz easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. kwotę 1.231,36zł wraz z odsetkami i koszty postępowania w wysokości 210,78zł (wierzytelność obejmowała należności w stosunku do (...) Sp. z o.o. z/s w W. – O. z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych), powyższe orzeczenie uprawomocniło się wobec jego nie zaskarżenia przez powódkę,

- z dnia 21 maja 2014r. w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...) na rzecz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z/s w W. kwotę 600,00zł wraz z odsetkami i koszty postępowania w wysokości 210,54zł (wierzytelność obejmowała należności w stosunku do (...) S.A. z/s w W. z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych), powyższe orzeczenie uprawomocniło się wobec jego nie zaskarżenia przez powódkę,

- z dnia 16 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...) na rzecz Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s we W. kwotę 5.209,80zł wraz z odsetkami i koszty postępowania w wysokości 1.266,82zł (wierzytelność obejmowała należności w stosunku do (...) Agricole – uprzednio L. Bank z tytułu umowy bankowej z dnia 13 września 2011r. nr (...)), powyższe orzeczenie uprawomocniło się wobec jego nie zaskarżenia przez powódkę,

- z dnia 5 maja 2015r. w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...) na rzecz U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. kwotę 2.259,98zł wraz z odsetkami i koszty postępowania w wysokości 630,38zł (wierzytelność obejmowała należności w stosunku do (...) S.A. z/s w W. z tytułu umowy pożyczki z dnia 29 listopada 2011r. nr (...)), powyższe orzeczenie uprawomocniło się wobec jego nie zaskarżenia przez powódkę.

(akta spraw w elektronicznych postępowaniach upominawczych k. 79-83, 84-88, 89-93, 94-97, 98-104, inf. P. k. 183, 200-206, inf. o zadłużeniu k. 218-220)

Postanowieniem z dnia 18 marca 2013r. Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie o sygn. akt I Co 867/1 nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 20 września 2012r. nr (...) wystawionemu przez (...) Bank (...) S.A. z/s we W. w stosunku do powódki L. D. na kwotę 4.300,29zł z tytułu umowy kredyty z dnia 20 sierpnia 2011r. nr (...), natomiast postanowieniem z dnia 14 czerwca 2013r. w sprawie o sygn. akt I Co 2111/13 nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 26 listopada 2012r. nr (...) wystawionemu przez (...) Bank (...) S.A. z/s we W. w stosunku do powódki na kwotę 4.348,11zł z tytułu umowy pożyczki z dnia 13 września 2011r. nr (...).

(z akt SR w Kaliszu I Co 867/13: bte k. 8, postanowienie k. 13, z akt SR w Kaliszu I Co 2111/13: bte k. 8, postanowienie k. 13)

W stosunku do powódki L. D. były prowadzone postępowania egzekucyjne:

- przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w W. M. P. w sprawie o sygn. akt Km 33700/15 w oparciu o tytuł egzekucyjny nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 16 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...) zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem tego Sądu z dnia 2 lutego 2015r.,

- przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu L. T. w sprawie o sygn. akt Km 2644/15 w oparciu o tytuł egzekucyjny nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 5 maja 2015r. w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...) zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem tego Sądu z dnia 19 czerwca 2015r.,

- przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu J. K. w sprawie o sygn. akt Km 6013/15 w oparciu o tytuł egzekucyjny nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 16 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...) zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem tego Sądu z dnia 2 lutego 2015r.

Ponadto Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu J. K. prowadził w stosunku do powódki L. D. postępowania egzekucyjne:

- w sprawie Km 839/09 na podstawie wniosku Banku (...) S.A. z/s w W. na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 3 lipca 2008r. w sprawie o sygn. akt I Co 1774/08, co do kwoty 6.415,72zł – postępowanie umorzono wskutek zapłaty w dniu 5 listopada 2010r.,

- w sprawie Km 1126/13 na podstawie wniosku (...) Bank S.A. z/s we W. na podstawie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu nakazowym w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...), co do kwoty 5.418,61 – postępowanie umorzono wskutek zapłaty w dniu 8 maja 2015r.,

- w sprawie Km 5784/13 na podstawie wniosku (...) Bank (...) S.A. z/s we W. na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 18 marca 2013r. w sprawie o sygn. akt I Co 867/13, co do kwoty 5.239,97zł – postępowanie umorzone w dniu 4 grudnia 2013r.,

- w sprawie o sygn. akt Km 5795/13 w oparciu o tytuł wykonawczy stanowiący bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 26 listopada 2012r. nr (...) wystawiony przez (...) Bank (...) S.A. z/s we W. zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 14 czerwca 2013r. w sprawie o sygn. akt I Co 2111/13, co do kwoty 5.150,66zł – postępowanie zostało umorzone na podstawie art., 825 pkt 1 kpc postanowieniem z dnia 31 grudnia 2013r.,

- w sprawie Km 4196/14 na podstawie wniosku (...) s.c. z/s w T. na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 16 kwietnia 2013r. w sprawie o sygn. akt I Nc 2931/13, co do kwoty 1.077,46zł – postępowanie umorzone wskutek zapłaty w dniu 30 grudnia 2014r.,

- w sprawie Km 4697/14 na podstawie wniosku G. C., A. G., (...) s.c. z/s w T. na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 4 lipca 2013r. w sprawie o sygn. akt I Nc 5346/13, co do kwoty 5.240,17zł – postępowanie w toku,

- w sprawie Km 5863/14 na podstawie wniosku easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. na podstawie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...), co do kwoty 1.688,09zł – postępowanie w toku,

- w sprawie Km 500/15 na podstawie wniosku (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z/s w W. na podstawie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...), co do kwoty 981,43zł – postępowanie umorzone wskutek zapłaty w dniu 30 lipca 2015r.,

- w sprawie Km 6013/15 na podstawie wniosku Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s we W. na podstawie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...), co do kwoty 7.192,81zł – postępowanie w toku,

- w sprawie Km 3220/16 na podstawie wniosku Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s we W. na podstawie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...), co do kwoty 8.272,11zł – postępowanie w toku,

- w sprawie Km 4231/16 na podstawie wniosku U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. na podstawie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...), co do kwoty 3.339,79zł – postępowanie w toku.

Łączna wartość egzekwowanych należności wynosi 50.016,82zł.

W ramach poszczególnych postępowań egzekucyjnych od powódki L. D. wyegzekwowano kwoty pieniężne:

- w sprawie Km 839/09 – 8.546,90zł,
- w sprawie Km 1126/13 – 6.871,82zł,
- w sprawie Km 4231/16 – 50,00zł,
- w sprawie Km 3220/16 – 755,46zł,
- w sprawie Km 6013/16 – 1.133,19zł,
- w sprawie Km 500/15 – 1.200,64zł,
- w sprawie Km 5863/14 – 2.035,93zł,
- w sprawie Km 4697/14 – 2.171,29zł,
- w sprawie Km 4196/14 – 1.188,64zł,
- w sprawie Km 5795/13 – 644,71zł,
- w sprawie Km 5784/13 – 336,58zł.

(repertorium spraw k. 64-64v, 130-130v, karty rozliczeniowe k. 128, 131-141, zaświadczenia o dokonanych wpłatach k. 143-153)

Powódka L. D. w dniu 19 grudnia 2014r. skierowała do Prokuratury Rejonowej w Kaliszu zawiadomienie o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa na jej szkodę przez pozwaną J. W..

Postanowieniem z dnia 18 marca 2015r. Prokuratura Rejonowa w Kaliszu w sprawie o sygn. akt 1 Ds. 73/15 odmówiła wszczęcia dochodzenia o czyn z art. 286 § 1 kk. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia oznaczono treść art. 17 § 1 pkt 1 kpk, tj. brak danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa. Powódka ponowiła zawiadomienie w dniu 5 czerwca 2015r.

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2017r. Prokuratura Rejonowa w Kaliszu w sprawie o sygn. akt 1 Ds. 560/17 umorzyła dochodzenie o czyny z art. 286 § 1 kk. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia oznaczono treść art. 17 § 1 pkt 1 - 2 kpk.

(zawiadomienie k. 36, 39, postanowienie k. 37-38, 71-72, 108, 198-199)

W dniu 8 lutego 2012r. pozwana J. W. zawarła umowę pożyczki lombardowej, której zabezpieczeniem był wyrób jubilerski używany – pierścionek. 585 – 3,19g.

(umowa pożyczki k. 114)

W dniu (...) córka pozwanej J. A. S. zawarła umowę sprzedaży pralki.

(faktura Vat k. 158)

Sąd odmówił wiarygodności przesłuchaniu powódki L. D. w zakresie jej wypowiedzi, iż pozwana J. W. ukradła jej łańcuszek i dwa pierścionki, a ponadto, że zaciągała dla pozwanej pożyczki i kredyty w bankach i że całość kwot tak uzyskanych przekazywała do dyspozycji pozwanej, że dokonywała zakupów na raty i przekazała jej pralkę i laptopa, że zawarła dla pozwanej umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci O., że pozwana nie dokonywała płatności z obciążającej ją umowy z (...), a ponadto że pozwana wyłudziła od niej kwotę 2.500zł z tytułu zapewnienia pomoc prawnej przez adwokata w sprawie sądowej.

W szczególności należy wskazać, iż powódka dochodzi roszczeń, których źródła powstania miały stanowić umowy pożyczek z pozwaną oraz bezprawne zachowania pozwanej polegające na sprzeniewierzeniu należącej do niej biżuterii i oszustwo stanowiące wyłudzenie kwoty pieniężnej, tj. z tytułu odpowiedzialności kontraktowej i deliktowej. Jednocześnie powódka nie wskazuje żadnych dowodów, z których wynikałoby, że pomiędzy stronami do zawarcia tych pożyczek w ogóle doszło, a gdyby nawet przyjąć, że takie zdarzenia zaistniały to jaka był ich wartość i w jakich wysokościach i terminach pozwana była zobowiązana do ich zapłaty. To samo dotyczy rzekomych przestępnych działań powódki, w szczególności brak jest w aktach danych, które pozwalałyby na ich ocenę pod kątem zaistnienia czynów zabronionych stanowiących przestępstwa, a także że były to zachowania pozwanej a nie osoby trzeciej.

Powódka nie potrafiła też w sposób jednoznaczny i kategoryczny wskazać dat zawarcia umów pożyczek z pozwaną, wysokości poszczególnych zobowiązań, terminów ich wymagalności oraz sposobu zwrotu.

Żaden z dokumentów źródłowych nie pozwala na jakiegokolwiek powiązanie działań kontraktowych powódki z aktywnością pozwanej, w szczególności, że pozwana miała być beneficjentem przysporzeń finansowych oraz że kiedykolwiek partycypowała w ich spłacie.

Zgromadzony przez Sąd i dostarczony przez strony materiał dowodowy pozwala jedynie na stwierdzenie, iż powódka w sposób nieodpowiedzialny i niekontrolowany zaciągała kolejne zobowiązania finansowe, że nie wykonywała wynikających z nich obciążeń, że tak powstałe wierzytelności były przedmiotem postępowań sądowych, w których zapadały orzeczenia niezaskarżane przez powódkę, a wytworzone tytuły wykonawcze stanowiły następnie podstawę do wszczęcia i prowadzenia w stosunku do powódki postępowań egzekucyjnych.

Odwołując się następnie do zasad logiki i doświadczenia życiowego biorąc pod uwagę czasookres określony przez powódkę, w którym miała przekazywać pozwaną kwoty pieniężne i w których miało dojść do popełnienia przestępstw, to brak jest podstaw do uzasadnienia udostępnienia pozwanej kolejnych kwot pieniężnych wobec braku jakiegokolwiek spłaty wcześniejszych. Powódka nie zaprezentowała motywacji swojego działania, a dokumentarny i osobowy materiał dowodowy nie pozwala na wnioskowanie o takich pobudkach, tym bardziej przy uwzględnieniu źródła i wysokości dochodów powódki i wartości zaciągniętych zobowiązań.

Ten brak należytej staranności powódki, w tym poprzez niedokumentowanie zawierania kontraktów z pozwaną i okoliczności przekazywania środków finansowych oraz rzeczy, spowodował ujemne skutki procesowe w zakresie ciężaru i obowiązku dowodowego obciążającego stronę powodową oraz wątpliwości w obszarze faktycznym i prawnym, co do istnienia dochodzonego roszczenia, jego źródła, wysokości, wymagalności i podstaw żądania.

Nie zmienia nic w ocenie Sądu okoliczność, iż świadkowie J. P., A. P. i K. K. komunikowali, iż powódka miała przekazywać pozwaną pieniądze, że miała komunikować im też zaginięcie rzeczy albowiem J. P., A. P. i K. K. nie znali osobiście pozwanej J. W., osoby te nie były bezpośrednimi świadkami takich zdarzeń i całą wiedzę posiadają z relacji powódki. Powódka nie komunikowała przy tym świadkom w jakim czasie i w jakiej wysokości miała przekazywać kwoty pieniężne dla pozwanej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc), czego powódka w sposób właściwy nie uczyniła.

Powódka nie przytoczyła okoliczności faktycznych właściwie je dokumentując, z których wywodzi istnienie roszczenia, wymagalność w zakresie należności głównej oraz należności ubocznych (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i nie wskazała na dowody, których przeprowadzenie potwierdziło zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc).

Powódka w żaden sposób nie wykazała poza złożeniem zawartego w pozwie oświadczenia, zaistnienia podnoszonych przez nią faktów materialnoprawnych, w szczególności wobec zakwestionowania przez pozwaną zawarcia z powódką umów pożyczek oraz bezprawnych zachowań, że pomiędzy tymi podmiotami doszło do dokonania takich czynności

prawnych o określonych treściach i skutkach oraz że pozwana dopuściła się względem powódki przestępstw sprzeniewierzenia (por. art. 284 § 2 kk) i oszustwa (por. art. 286 § 1 kk).

Istota ciężaru dowodowego sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem (por. wyrok s. apel w Białymstoku z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

Umowa pożyczki (art. 720 i n. kc) jest umową konsensualną, dwustronnie zobowiązującą, przy czym w pierwszej kolejności aktualizuje się obowiązek pożyczkodawcy przeniesienia na własność biorącego określonej ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku. Dowód spełnienia tego obowiązku obciąża - w myśl art. 6 kc - pożyczkodawcę.

Dla ważności umowy pożyczki nie jest wymagana szczególna forma. Jednakże umowa pożyczki, której wartość przenosi 500 zł (w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 10 lipca 2015r. o zmianie ustawy kodeks cywilny – kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw Dz. U. 2015.1311), powinna być, dla celów dowodowych, stwierdzona pismem (forma ad probationem).

W orzecznictwie jednak podkreśla się, że fakt użycia określenia „stwierdzenie pismem” oznacza, iż nie chodzi tu o zawarcie umowy w formie pisemnej, tylko istnienie pisma stwierdzającego, że umowa została zawarta. Umowa może być więc zawarta w formie dowolnej, natomiast fakt jej zawarcia powinien być potwierdzony pismem.

Jedynie w przypadku wykonania umowy pożyczki, stosownie do treści art. 720 § 1 kc, powstaje obowiązek zwrotu. Strona powodowa zatem, stosownie do treści art. 6 kc, winna udowodnić, że przedmiot pożyczki został wydany pozwanej. Jeżeli powódka nie wykazała, by kwota istotnie została przekazana pozwanej, tym samym brak jest, stosownie do treści art. 720 § 1 kc a contrario po stronie pozwanej obowiązku zwrotu dochodzonej kwoty. Tak więc pozwana, od którego powódka domaga się zwrotu pożyczki nie musi wykazywać zwrotu pożyczki, dopóty powódka nie wykaże, że pożyczki udzieliła (por. wyrok SA w Warszawie z 25 kwietnia 2014r., VI ACa 719/13, z 18 listopada 2013r., VI ACa 680/13, Legalis; z 9 kwietnia 2013r., I ACa 901/12, Legalis; w Łodzi z 16 kwietnia 2014 r., I ACa 1332/13, Legalis, 25 października 2012r. VI ACa 845/12, Legalis; SA w Warszawie z 18 listopada 2013r. VI ACa 680/13, Legalis; wyrok SN z 6 lipca 2012r. V CSK 394/11, Legalis).

W ten sam sposób należy ocenić brak zaistnienia przestępstw, których sprawczynią miała być pozwana, które doprowadziły do pokrzywdzenia powódki.

Brak jest podstaw faktycznych i prawnych do przypisania pozwanej sprawstwa i winy popełnienia przestępstw stypizowanych w art. 284 § 2 kk i art. 286 § 1 kk.

Przede wszystkim wymaga podkreślenia, iż przestępczych zachowań pozwanej nie dopatrył się oskarżyciel publiczny we wszczynanych i prowadzonych w stosunku do pozwanej postępowań przygotowawczych, które zostały zakończone postanowieniami o odmowie wszczęcia i o umorzeniu dochodzeń.

Sąd w niniejszej sprawie prowadząc jedynie przesłankowo pod kątem zaistnienia zawinionych i bezprawnych działań pozwanej nie stwierdził również w ramach oceny odpowiedzialności deliktowej pozwanej w rozumieniu art. 415 kc, iż była ona sprawczynią przestępstwa sprzeniewierzenia i oszustwa w związku z którymi nastąpiło pokrzywdzenie pozwanej.

Nie ujawniły się bowiem, a strona powodowa ich nie zaprezentowała okoliczności, których ocena pozwalałaby na określenie i sprecyzowanie warunków odpowiedzialności karnej pozwanej, w tym zakresie sprawstwa, winy i stopnia społecznej szkodliwości.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 kpc.

Przepis art. 102 kpc ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Szczególnie uzasadnione wypadki, o których mowa w art. 102 kpc zaistniały w stosunku do powódki. Do kręgu tych wypadków należą okoliczności zarówno związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz. Sąd stosując opisaną instytucję brał pod uwagę sytuację wynikającą z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu oraz sytuację majątkową i życiową strony powodowej, co daje asumpt do stwierdzenia, iż powódka, przy uwzględnieniu źródła jej utrzymania oraz ilości i wartości obciążających ją zobowiązań, nie jest w stanie takich kosztów ponieść – por. wyrok s.apel. w Katowicach z dnia 13 listopada 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 596/14, opubl. LEX nr 1621084, wyrok s.apel. w Białymstoku z dnia 11 lipca 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 209/14, opubl. LEX nr 1506655.

O wynagrodzeniu pełnomocnika powódki ustanowionego z urzędu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. § 6 pkt 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.461 – j.t. ze zm.) i w zw. z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2015.1801 ze zm.) i w zw. z § 23 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016.1714 ze zm.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.